

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Vladislavy Riegrové, Ph.D. a soudkyň JUDr. Lenky Broučkové a JUDr. Milady Uhlířové, v právní věci

navrhovatele: [osobní údaje navrhovatele]
bytem [adresa]
zastoupen JUDr. [jméno] [příjmení], advokátem
sídlem [adresa]

za účasti: Dobříšsko aktuálně, z.s., IČO 04096665
sídlem [adresa]
zastoupen JUDr. [jméno] [příjmení], advokátem
sídlem [adresa]

o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady účastníka ze dne [datum], o odvolání účastníka proti usnesení Městského soudu v Praze č. j. 75 Cm 36/2018-67 ze dne 15. května 2019

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se mění tak, že návrh na vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady účastníka ze dne [datum], jímž byla zvolena Ing. [jméno] [příjmení] za člena správní rady účastníka, a kterým byly potvrzeny Ing. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] za členy správní rady účastníka, se zamítá.
- II. Navrhovatel je povinen zaplatit účastníkovi na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů 30 798 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, k rukám právního zástupce účastníka.

Odůvodnění:

1. Usnesením shora uvedeného čísla a data soud prvního stupně rozhodl v bodě I. výroku takto:

„Rozhodnutí valné hromady účastníka [příjmení] aktuálně, z. s. ze dne [datum], kterým byla zvolena Ing. [jméno] [příjmení] za člena správní rady účastníka [příjmení] aktuálně, z. s., a kterým byly potvrzeny Ing. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] za členy správní rady účastníka [příjmení] aktuálně, z. s., jsou neplatná.“ V bodě II. výroku rozhodl soud takto: „Účastník [příjmení] aktuálně, z. s. je povinen zaplatit navrhovateli na nákladech řízení částku ve výši 24 522,15 Kč k rukám advokáta JUDr. [jméno] [příjmení] do tří dnů od právní moci usnesení.“

2. Z odůvodnění rozhodnutí se podává, že nárok na vyslovení neplatnosti valné hromady účastníka ze dne [datum], specifikovaný ve výroku I. usnesení soudu prvního stupně, navrhovatel odůvodnil poukazem na skutečnost, že v řízení, vedeném pod sp. zn. 75 Cm 154/2017 bylo soudem rozhodnuto, že valná hromada účastníka konaná dne [datum] se nekonala a na ní přijatá rozhodnutí jsou nicotná, což znamená, že [datum] byla zvolena toliko jediná členka správní rady účastníka [jméno] [příjmení], a to na valné hromadě, konané dne [datum]. Ing. [příjmení] tedy nemohla být následně přijata za člena účastníka, neboť o jejím přijetí nebyla způsobilá rozhodnout správní rada tvořená jen jedním členem. S ohledem na nepřijetí Ing. Bohuňové za člena, předmětná valná hromada, konaná dne [datum], nebyla usnášeníschopná, neboť se jí účastnily jen dvě členky účastníka, a to [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení].

3. Vyjádření účastníka k návrhu soud rekapituloval takto: „Účastník navrhl zamítnutí návrhu. V lednu v roce 2017 byla správní rada účastníka usnášeníschopná, neboť byla tvořena Ing. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], a je běžnou záležitostí, že statutární orgán není plně obsazen a přesto může rozhodovat o běžných záležitostech. Předmětné valné hromady se pak účastnila i Ing. [příjmení], neboť byla dvoučlennou správní radou účastníka předtím přijata za jejího člena. Účastník jako spolek je dlouhodobě fungujícím spolkem, provádí mnoho obecně prospěšných činností, uzavírá mnoho kontraktů například se školkami a podobně a účastník nevidí důvod, proč by mělo být do tohoto zasahováno vyhověním návrhu. I kdyby došlo k porušení zákona či stanov účastníka, nemohlo dojít k podstatnému zásahu do práv navrhovatele, protože není dán důvod k vyslovení neplatnosti předmětných rozhodnutí.“

4. Soud rekapituloval zjištění, učiněná na základě shodného tvrzení účastníků, dále provedeného dokazování, a rovněž skutečnosti soudu známe z jeho činnosti. Poté odkázal na související právní úpravu.

5. Z provedeného dokazování soud mimo jiné zjistil / ze stanov spolku / že správní rada je výkonným orgánem spolku, který se za svou činnost odpovídá valné hromadě, přičemž má nejméně tři členy. Dále mimo jiné zjistil / z obsahu jednání správní rady účastníka ze dne [datum] /, že o přijetí Ing. [příjmení] za člena účastníka, rozhodovala správní rada účastníka dne [datum], a to ve složení Ing. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

6. Za významnou soud považoval skutečnost, známou mu z jeho činnosti, že v řízení sp. zn. 75 Cm 154/2017 bylo rozhodnuto, že u rozhodnutí valné hromady účastníka [příjmení] aktuálně, z.s. ze dne [datum], kterým byly zvoleny Ing. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] za členky správní rady účastníka [příjmení] aktuálně, z.s. a kterým byla potvrzena [jméno] [příjmení] členkou správní rady účastníka [příjmení] aktuálně, z.s. nejde o rozhodnutí Dobříšsko aktuálně, z.s.

7. Pokud jde o předmětnou valnou hromadu, konanou dne [datum], k tomu soud v odstavci 12 odůvodnění rozhodnutí konstatoval: „Mezi účastníky je nesporné, že navrhovatel byl na předmětnou valnou hromadu pozván prostřednictvím emailové pozvánky ze dne [datum], vyhotovené a odeslané Ing. [příjmení] s tím, že se z účasti na ní omluvil prostřednictvím emailu z [datum]. Z obsahu takto doručené pozvánky je zřejmé, že programem valné hromady dne [datum] byla volba člena/ů správní rady účastníka /bod 5/, aniž by však byly uvedeny konkrétní osoby, jež měly být takto voleny. Proto nelze ani z textu této pozvánky dovodit vědomost navrhovatele o tom, že na předmětné valné hromadě má být hlasováno o předmětných rozhodnutích /tj. o volbě či potvrzení konkrétních osob ve správní radě/, a to k datu přijetí těchto rozhodnutí.“

8. Soud přdestřel úvahu / odst. 13,14 odůvodnění/, že jestliže je rozhodnutí ze dne [datum] rozhodnutím nicotným tak, jak bylo rozhodnuto tímto soudem dne 15. 5. 2019 ve věci sp. zn. 75 Cm 154/2017, pak je zřejmé, že Ing. [příjmení] a ani Ing. [příjmení] nebyly zvoleny jako členky správní rady účastníka již k okamžiku konání předmětné valné hromady, kdy z výpisu z obchodního rejstříku je zřejmé, že důvodem vzniku jejich funkce bylo právně toto nicotné rozhodnutí valné hromady, jež se měla konat dne [datum]. Správní rada účastníka, tedy jeho statutární orgán ve smyslu/ustanovení § 243 občanského zákoníku, tak měla jen jediného člena, a to [jméno] [příjmení]. Dle stanov měla být správní rada tříčlenná, což znamená, že pro její usnášeníschopnost dle /čl. VII, oddíl b/, odst. 2 Stanov bylo zapotřebí alespoň dvou členů. Ing. [příjmení] tak nemohla být platně přijata za člena účastníka, neboť o jejím přijetí rozhodovala správní rada dne [datum], tedy v den, kdy nebyla zjevně řádně obsazena. „Její přijetí je tak zdánlivé /nicotné/ pro rozpor s dobrými mravy /ust. § 2 odst. 3, § 245 o.z.“ Soud v dané souvislosti dovozoval, že jestliže nikoliv řádně obsazená správní rada / tvořená platně zvolenou členkou [jméno] [příjmení] a nikdy nezvolenou Ing. [jméno] [příjmení] / rozhodla o přijetí Ing. [příjmení] bez přítomnosti a vědomosti navrhovatele / která dle stanov není objektivně oproti účasti na valné hromadě předpokládána /,, není spravedlivé v rámci spolku, tvořeného 4 členy, dovozovat při takto závažné vadě toliko neplatnost.“

9. V dané souvislosti pak soud uzavřel, že pokud Ing. [příjmení] nebyla řádně přijata za člena účastníka, pak nebyla dne [datum] valná hromada usnášeníschopná, neboť Ing. [příjmení] a J. [příjmení] za situace, že šlo o čtyřčlenný spolek, netvořily nadpoloviční většinu.

10. Ve vztahu k valné hromadě ze dne [datum] soud přdestřel právní úvahu v tom směru, že účinky materiální publicity dle § 121 odst. 1 občanského zákoníku váží členy správní rady nebo účastníka, nikoli však navrhovatele, neboť jeho se zápis netýká, kdy ochrany dle ustanovení § 121 odst. 1 občanského zákoníku se lze dovolávat jen ve vztahu k zapsané osobě. Dále, ochrana podle ustanovení § 260 odst. 2 občanského zákoníku na daný případ nedopadá, neboť třetí osobou se v kontextu tohoto ustanovení rozumí osoby stojící vně spolku a jeho členské základny.

11. Poté, co soud vysvětlil, která zákonná ustanovení na danou věc nedopadají, uvedl, že předmětná rozhodnutí valné hromady / specifikovaná v bodě I. výroku rozhodnutí soudu prvního stupně/, jsou neplatná, nikoli nicotná ve smyslu ustanovení § 245 občanského zákoníku, neboť předmětné, řádně svolané valné hromady se navrhovatel nezúčastnil, byť tak učinit mohl.

12. Pokud jde o zájem navrhovatele hodný právní ochrany na vyslovení neplatnosti napadených usnesení členské schůze účastníka, ten soud považoval za daný bez dalšího / odstavec 24, 25 odůvodnění rozhodnutí/.

13. Jak vyplývá z obsahu odůvodnění rozhodnutí, soud se úvodem rovněž zabýval otázkou včasnosti podaného návrhu s odkazem na dikci ustanovení § 259 občanského zákoníku. Včasnost podaného návrhu soud dovodil s odkazem na den [datum], coby datum zápisu Ing. [příjmení] v obchodním rejstříku, od něhož se odvíjela tříměsíční lhůta k podání návrhu. Pokud byl návrh podán dne [datum], byl podán včas. Soud v dané souvislosti zdůraznil, že přes poučení dle ustanovení § 118a o. s. ř. účastník netvrdil žádné konkrétní skutečnosti o dřívější vědomosti navrhovatele ve vztahu předmětným rozhodnutím valné hromady.

14. Soud shledal uplatněný nárok na vyslovení rozhodnutí valné hromady, konané dne [datum], důvodným, když předmětná valná hromada nebyla usnášeníschopná, a jako takovému mu vyhověl. To za situace, že předmětný návrh považoval za včasný, podaný navrhovatelem, jemuž svědčí zájem hodný právní ochrany.

15. O nákladech řízení rozhodl postupem dle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř.

16. Účastník se proti rozhodnutí soudu prvního stupně včas odvolal a navrhoval jeho změnu ve smyslu zamítnutí návrhu. Ve svém odvolání soudu prvního stupně jednak vytýkal, že bez bližšího vysvětlení prohlásil, aniž ovšem o tom ve výroku svého rozhodnutí rozhodl, za nicotné rozhodnutí správní rady účastníka ze dne [datum], jímž bylo rozhodnuto o přijetí nového člena spolku, Ing. [příjmení]. V dané souvislosti odvolatel zdůraznil, že, u usnesení správní rady ze dne [datum], ať už přijatých dvěma členy správní rady, nebo jediným členem, Ing. [příjmení], nikdo nikdy nenamítal neplatnost rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 265 občanského zákoníku. Neusnášeníschopnost by přitom důvodem neplatnosti eventuálně být mohl, byť ne bez dalšího / srov. Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 22. února 2017, sp. zn. 29 Cdo 1104/2016 Soud prvního stupně si však v napadeném rozhodnutí nakonec „dopomohl“ tak, že usnesení správní rady bez bližšího odůvodnění prohlásil za nicotné. Nicotnost byla soudem prvního stupně dovozena takto: „Není spravedlivé v rámci spolku, tvořeného 4 členy, dovozovat při takto závažné vadě toliko neplatnost / bod 15. a 17. napadeného rozhodnutí/. Soud prvního stupně stejným senátem jako v případě zasedání valné hromady ze dne [datum] se ohledně nicotnosti rozhodnutí odkazuje na absolutně nepřipadnou judikaturu o nicotnost rozhodnutí přijatého nečleny a na jakousi spravedlnost bez dalšího odůvodnění./ V případě zasedání správní rady dne [datum] ovšem přinejmenším [jméno] [příjmení] rozhodovala jako nezpochybnitelný člen tohoto orgánu.“ Účastník považuje závěr o nicotnosti rozhodnutí správní rady ze dne [datum] za překvapivý, neodůvodněný a svévolný.

17. Účastník je přesvědčen, že Ing. [příjmení] byla dne [datum] přijata za pátého člena spolku platně, ve vztahu k usnášeníschopnosti zasedání valné hromady, konané [datum], soud dospěl

k nesprávným skutkovým závěrům, toto zasedání bylo plně usnášeníschopné, když pozvání byli všichni členové a zúčastnili se tři z pěti: Ing. [příjmení], Ing. [příjmení], Ing. [příjmení]. Navrhovatel věděl o konání valné hromady a byl mu i zaslán program. Soud vyslovil neplatnost rozhodnutí valné hromady, přestože navrhovateli marně uplynula subjektivní lhůta pro podání odvolání, neboť o rozhodnutí přijatém touto valnou hromadou se navrhovatel dozvědět rozhodně mohl, stačilo si od spolku vyžádat kopii zápisu z této valné hromady.

18. V dané souvislosti odvolatel argumentoval stanoviskem, jak vysvítá z komentářové literatury. Uvedl: „Z komentáře k občanskému zákoníku v publikaci autorů [příjmení] a kolektiv v edici [příjmení] komentáře, Občanský zákoník I, Obecná část / § [číslo], nakladatelství C. H. Beck se k § 259, k počátku běhu subjektivní lhůty k uplatnění práva dovolat se neplatnosti rozhodnutí na straně [číslo] podává následující: „Moment možné vědomosti je nutné posoudit objektivně a podle nauky není podstatné, zda získání vědomosti bránil nějaký důvod či překážka na straně oprávněného. Tak kupříkladu nezúčastnil-li se, ač důvodně / nemoc člen spolku zasedání členské schůze / nyní valné hromady, pozn. účastníka /, na němž bylo rozhodnutí vyhlášeno, bude podle našeho názoru zásadně den vyhlášení rozhodnutí dnem počátku běhu lhůty i pro něho. Naopak, pokud by se rozhodnutí vztahovalo bezprostředně či výlučně k osobě člena / což nebyl tento případ, poznámka účastníka /, počátek běhu subjektivní lhůty pro jeho napadení by byl až den, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno/.““

19. Navíc, zdůraznil odvolatel, navrhovatel nemá žádný legitimní zájem ve smyslu ustanovení § 258 a násl. občanského zákoníku na vyslovení neplatnosti či nicotnosti valné hromady účastníka.

20. Svou odvolací argumentaci účastník shrnul tak, že napadené rozhodnutí nemůže obstát již z důvodu nesprávnosti rozhodnutí sp. zn. 75 Cm 154/2018 ze dne 15. května 2019. I v případě správnosti tohoto rozhodnutí, však napadené rozhodnutí neobstojí. Posouzení rozhodnutí správní rady ze dne [datum] jako nicotného, nemá oporu v právním řádu. Dokonce i pokud by bylo správné řešení dané prejudiciální otázky / nicotnost rozhodnutí ze dne [datum], nejsou naplněny zákonné podmínky pro vyslovení neplatnosti napadených rozhodnutí valné hromady.

21. Ve svém vyjádření k odvolání navrhovatel navrhoval potvrzení napadeného rozhodnutí. Má za nepochybné, že pokud soud v řízení, vedeném pod sp. zn. 75 Cm 154/2017 k závěru, že rozhodnutí valné hromady účastníka ze dne [datum] je nicotné, pak z něj dále vyplývá, že následně nebyla členem správní rady účastníka zvolena ani Ing. [příjmení] a ani Ing. [příjmení]. Pokud tedy správní rada účastníka, která podle jeho stanov měla být tříčlenná, rozhodovala dne [datum] o přijetí člena Ing. [příjmení], jedná se o rozhodnutí nicotné, neboť správní rada měla v té době jediného člena, a to [jméno] [příjmení]. Navrhovatel považuje související argumentaci odvolatele za chybnou, když právní teorie připouští, že nelze vyloučit, že člen spolku, který nevyužije žalobu podle § 258 občanského zákoníku, dosáhne týchž účinků své ochrany cestou deklarace / určení / rozhodnutí orgánu spolku jako nulitního. S odkazem na shodnou komentářovou literaturu, na niž odkazuje i odvolatel, navrhovatel přdestřel z komentáře citovanou tezi: „Lze tu zdůraznit, že i přes nedostatek obezřetnosti / vigilantibus iura / bude rozhodující fakt, že pro nezákonnost, nekompetentnost či dokonce nemravnost rozhodnutí spolkového orgánu půjde vada jako podstatná k tíži spolku.“ Dle navrhovatele soud správně posoudil rozhodnutí správní rady o přijetí Ing. [příjmení] za nicotné. Navrhovatel má dále za to, že jeho návrh na určení neplatnosti rozhodnutí valné hromady účastníka ze dne [datum] byl podán včas.

22. Při jednání, které proběhlo před odvolacím soudem, účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích a odkázali na svá písemná podání, učiněná v odvolacím řízení. Účastník prostřednictvím svého právního zástupce navrhoval provedení důkazu pozvánkou, respektive mailovou korespondencí, ze které by vyplývalo, že navrhovatel na předmětnou valnou hromadu byl pozván. Valné hromady se ale nezúčastnil, návrh na vyslovení neplatnosti rozhodnutí na ní přijatých, byl podán opožděně, neboť navrhovatel věděl, že se bude valná hromada konat, znal její program. Mohl si vyžádat zápis z průběhu valné hromady, a tedy lhůta pro podání návrhu se

odvívěla od této valné hromady. Ve skutečnosti jde o osobní pomstu navrhovatele, který se domáhá toho, aby spolek byl přeměněn z obecně prospěšného spolku na společnost s ručením omezeným, tedy na výdělečný subjekt. V obecné rovině účastník odkazuje na ust. § 258 obč. zák.. K dotazu soudu účastník uvedl, že stanovy účastníka nemají upraveno, že by snad měla být napadena platnost valné hromady ještě u jiného orgánu tohoto spolku. Dále s odkazem na § 258 obč. zák. uvádí, že navrhovateli nesvědčí zájem hodný právní ochrany k podání daného návrhu.

23. Právní zástupce navrhovatele se k vyjádření účastníka, resp. k doplnění jeho odvolání, vyjádřil tak, že mezi účastníky řízení je nesporné, že navrhovatel byl na předmětnou valnou hromadu pozván. Nevěděl ale, že proběhlo zasedání správní rady, na níž byla za člena přijata Ing. [příjmení]. Domníval se, že při zasedání valné hromady čtyřčlenného spolku nastane patová situace, 2 členové budou pro, 2 budou proti, proto se té valné hromady nezúčastnil. Pokud šlo o prosincovou valnou hromadu, ta byla správně prohlášena za nicotnou, následně proběhlo jednání správní rady, kde rozhodovali 2 nečlenové, tudíž rozhodnutí o přijetí Ing. [příjmení] za člena bylo nicotné. Právní zástupce navrhovatele rovněž odkazuje na proběhlé řízení mezi shodnými účastníky, kde byla vyslovena nicotnost prosincového rozhodnutí valné hromady. Navrhuje potvrzení napadeného rozhodnutí.

24. Navrhovatel prostřednictvím svého právního zástupce doplnil ještě své vyjádření k odvolání tak, že účastník činí troufalé, ničím nepodložené tvrzení. Navrhovatel uvádí, že projekt daného spolku byl jeho dílo, svou činností se spolek blížil obchodní společnosti, dobře vydělával, živila ho i inzerce. Možná právě z důvodu výdělečnosti tohoto spolku Ing. [příjmení] spolek ovládla, navrhovatel s tím nemůže nic dělat, proto vyčkává daných rozhodnutí soudu.

25. Odvolací soud přezkoumal usnesení soudu prvního stupně podle ust. §§ 212, 212a o. s. ř., a po provedeném jednání / § 214 odst. 1 o. s. ř. /, dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

26. Podle ustanovení § 258 zákona č. 89/2012 Sb. každý člen spolku nebo ten, kdo na tom má zájem hodný právní ochrany, může navrhnout soudu, aby rozhodl o neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku pro jeho rozpor se zákonem nebo se stanovami, pokud se neplatnosti nelze dovolat u orgánu spolku.

27. Podle ustanovení § 259 zákona č. 89/2012 Sb. právo dovolat se neplatnosti rozhodnutí zaniká do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o rozhodnutí dozvěděl nebo mohl dozvědět, nejpozději však do jednoho roku od přijetí rozhodnutí.

28. Odvolací soud nesdílí stanovisko soudu prvního stupně o včasnosti a důvodnosti podaného návrhu.

29. Je nesporné, že navrhovatel byl na zasedání valné hromady, konané dne [datum], řádně pozván, pozvánka jako bod programu byla volba člena/ů správní rady. Následující den po proběhlé valné hromadě počala navrhovateli běžet lhůta k podání případného návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí na této valné hromadě přijatých. Nebylo na účastníkovi, aby tvrdil, kdy se navrhovatel dozvěděl o rozhodnutí, jež napadl návrhem na vyslovení jeho neplatnosti, ale je třeba vyjít z toho, že se navrhovatel o přijatých rozhodnutích mohl dovědět v den konání valné hromady účastníka. Odvolatel výstižně argumentoval odkazem na komentář k ustanovení § 259 zákona č. 89/2012 Sb. / občanského zákoníku, odvolací soud daná, v komentáři předestřená stanoviska sdílí. V dané souvislosti je třeba poukázat na jednu ze zásad soukromého práva, a sice, že, „práva náležejí bdělým“. Pokud soud prvního stupně považoval za rozhodný okamžik den, kdy byly příslušné údaje zapsány do obchodního rejstříku / odst. 9 až 12 odvodnění rozhodnutí /, nelze tomuto stanovisku přisvědčit.

30. Tedy, jestliže byl návrh podán opožděně, je namístě ho zamítnout. Ovšem, i kdyby byl podán včas, k čemuž nedošlo, bylo by nutno návrh zamítnout pro jeho nedůvodnost. Valná hromada totiž byla usnášeníschopná. Je třeba totiž vyjít z toho, že pokud na zasedání správní rady, konaném dne [datum], byla Ing. [příjmení] přijata za člena spolku, tak pokud dané rozhodnutí nebylo včas

napadeno návrhem na vyslovení jeho neplatnosti a neplatnost rozhodnutí nebyla soudem vyslovena, je třeba na dané rozhodnutí pohlížet jako na platné. Ustálená soudní praxe, jejímž východiskem je judikatura Nejvyššího soudu ČR, stojí na tom, že neusnášeníschopnost, tedy procedurální vada, nezakládá nicotnost rozhodnutí. Okolnost, že rozhodnutí valné hromady, konané dne [datum], jímž byly dvě členky spolku zvoleny za další členky správní rady, bylo soudem prohlášeno za nicotné, nevedlo ve výsledku k tomu, že při zasedání správní rady dne [datum] fakticky nehlasoval ani jeden její člen, a tedy že by vůbec nešlo o zasedání správní rady. Jenom za takové situace by v případě přijetí rozhodnutí šlo o rozhodnutí nicotné. Tato situace zde ale nenastala. Na rozhodnutí o přijetí Ing. [příjmení] za člena je proto třeba pohlížet jako na platné. V důsledku toho Ing. [příjmení] mohla a také hlasovala na valné hromadě, konané dne [datum], napadené rozhodnutí bylo přijato třemi z pěti existujících členů, tedy platně. Valná hromada byla usnášeníschopná / přítomny 3 členové z pěti /. Pokud byl návrh podán z důvodu neplatnosti rozhodnutí pro neusnášeníschopnost valné hromady, jež rozhodnutí přijala, je návrh nedůvodný.

31. Pro úplnost odvolací soud k argumentaci navrhovatele obecně uvádí, že vyslovení nicotnosti rozhodnutí skutečně není vázáno na lhůtu, tak jako je tomu v případě možného vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku / § 259 zákona č. 89/2012 Sb. Nicotnost ale může být vyslovena jen tehdy, pokud je dán možný důvod nicotnosti. Jinak řečeno, z důvodů, jež by zakládaly neplatnost, nemůže být vyslovena nicotnost jen proto, že navrhovateli marně uplynula lhůta k podání návrhu na vyslovení neplatnosti.

32. Odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně podle ustanovení § 220 odst. 1 písm. a/ o. s. ř. změnil, jak ve výroku uvedeno.

33. O nákladech řízení před soudy obou stupňů bylo rozhodnuto dle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 224 odst. 1 o. s. ř. Odvolací soud přiznal procesně úspěšnému účastníkovi účelně vynaložené náklady řízení před soudy obou stupňů celkem v částce 30 798 Kč, představované zaplaceným soudním poplatkem v částce 2 000 Kč za podané odvolání, a celkem 7 odměn za úkony právní služby po 3 100 Kč / převzetí a příprava, vyjádření k návrhu, vyjádření ve věci k výzvě soudu, podané odvolání, účast na jednání, a to 2x před soudem prvního stupně, 1x před odvolacím soudem, + 7 režijních paušálů po 300 Kč + 21 % DPH v částce 4 998 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné, jestliže toto rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak / § 237 o. s. ř. Dovolání lze podat u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu / § 240 odst. 1 věta první o. s. ř. /. Přípustnost dovolání je dle § 239 o. s. ř. oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Praha 14. prosince 2021

JUDr. Vladislava Riegrová Ph.D.
předsedkyně senátu